FOOT-BALL

Germania-România de Gh. Albu

Am fost solicitat de „Universul Sport" să scriu ceva despre matchul România-Germania, disputat acum trei ani la Erfurth.

Am pierdut cu 2—4, dar am amintiri plăcute, foarte plăcute.

Mai întâi, am fost primiţi cu un entusiasm şi o plăcere, la care nici unul dintre noi nu se aştepta.

Despre match ?

E drept, Germania nu a aliniat atunci cea mai bună echipă a ei dar nici noi nu ne-am prezentat pe teren cu o echipă completă.

Am lăsat în ţară pe Bodola, Covaci şi Bindea.

Jocul a fost egal (2—2) până în minutul 75 când am sărit la cap cu extrema dreaptă şi am căzut jos cu arcada spartă.

După acest accident, am trecut extrem stânga şi în locul meu a jucat mai departe Dobay.

Germanii ne-au marcat apoi două goaluri.

Nu spun acestea pentru a-l învinovăţi pe Dobay, care a jucat cel mai bine dintre toţi cei patru fundaşi cari eram pe teren.

A sărit la cap, a intrat la om şi a degajat, ca orice fundaş de meserie.

In afară de acest episod, oarecum personal, aş mai putea să amintesc un goal excepţional marcat de centrul înaintaş Hohmann.

A fost ultimul goal al matchului şi unul din cele mai frumoase goaluri văzute în viaţa mea.

Hohmann era întors cu spatele spre poartă şi a primit mingea din stânga.

A executat o întoarcere rapidă şi ne-a aruncat mingea în colţul de sus.

Bugariu nici n'a mişcat.

Ţiu minte toate amănuntele pentrucă nu eram în luptă.

Urmăream faza de pe extrema stângă, unde eram pur şi simplu spectator.

Despre jocul dela 25 Septembrie, nu pot să spun nimic altceva, decât că aş fi fericit dacă aşi fi găsit demn să apăr culorile naţionale.

Pentrucă va fi un match mare.

Poate cel mai mare match din cariera mea.

Gheorghe Albu

Cum a fost...

Explicaţii, consideraţii technice şi de altă natură

de PETRE STEINBACH

Programul cuplat dela Giuleşti se pretează la cele mai diverse consideraţii.

Nu atât prin aceea că a arătat lucruri variate cât pentrucă a dat voe unor manifestaţii, cari au cunoscut o intensitate nebănuită.

Dar să începem!

JOC BRUTAL

Indiscutabil, nota caracteristică a matchului de deschidere dintre Sportul Studenţesc şi Juventus, a fost brutalitatea.

Excesivă, uneori.

Fireşte, toţi douăzeci şi doi de jucători doreau la fel de puternic victoria.

De acord. Dar numai că aceasta nu poate fi obţinută decât prin mijloace corecte, pe care să le accepte jocul de football.

Cea dintâi lege, căreia trebue să i se supună mai ales un jucător profesionist este aceea a respectului faţă de adversar.

Şi el ca şi noi, vrea să câştige matchul, dar, aşa cum putem pretinde ca el să joace frumos pentru a nu ne periclita sănătatea, avem obligaţia să-i arătăm acelaşi respect.

Aceasta e marea, implacabila lege a profesionismului de mentalitate corectă.

...Şi avem datoria să o respectăm.

LIPSA DE AUTORITATE A ARBITRILOR

Spectatorii au văzut în primul match scene, cari desagregând o autoritate — de altfel precară — au darul să îndepărteze publicul de la football.

Ele se leagă de doi factori negativi: lipsa de autoritate a arbitrilor conducători şi indisciplina jucătorilor.

Arbitrii noştri nu au suficientă personalitate pentru a se impune în faţa jucătorilor încăpăţânaţi.

Săvârşesc o sumă de greşeli technice.

Nu flueră hotărit şi mai ales discută deciziile luate cu jucătorii.

Pentru funcţia de arbitru se cer, desigur, diverse însuşiri dar cea mai însemnată, e aceea a autorităţii.

Şi ea e funcţie de personalitatea omului, care conduce matchul.

INDISCIPLINA JUCATORILOR

Orice jucător de football trebue să ştie că un arbitru nu poate fi contrazis în hotărîrile ce le ia.

Nu, fireşte, pentrucă el nu poate greşi ci pentrucă autoritatea lui este o autoritate acceptată aşa cum este.

Aşa cum el nu discută şi acceptă legea poziţiei de offside sau fault, tot astfel nu trebue să discute hotărîrea arbitrului.

Mai ales că nu poate schimba nimic prin protestele lui.

Şi cum spunea Sir Pickford, preşedintele lui „Football Association', un arbitru cunoaşte regulamentul mult mai bine decât un jucător.

In afară de aceste considerente mai mult sau mai puţin importante, jucătorii noştri, cari articulează în orice ocazie profesionismul lor, trebue să-şi amintească totdeauna că, dacă ei sunt cei ce aduc pe spectatori la football, tot ei pot fi aceia, cari îi îndepărtează de stadioanele transformate în ringuri de lupte.

Noi am fost aproape întotdeauna indulgenţi cu abaterile jucătorilor.

De data asta făgăduim că le vom judeca cu o asprime excesivă.

JUVENTUS NU ARE TRAGATORI

Incontestabil, în câmp, Juventus a isbutit să construiască lucruri foarte frumoase.

Au uitat însă că într'un joc de football victoria nu o câştigi decât atunci când marchezi un punct mai mult decât adversarul tău.

Au combinat în careul de şeasesprezece metri şi, în faţa porţii, au căutat sa dribleze.

Şi pentru aceasta au pierdut.

Nu se poate marca decât atunci când tragi la poartă, ori lucrul acesta nu s'a întâmplat cu înaintarea combinatorie a roş-albaştrilor.

ECHIPA PREA UŞOARA

Un alt defect al echipei juventiste, în afară de această absenţă a shoaturilor, este acela că este prea uşoară.

Toţi jucătorii liniei de atac sunt technicieni dar nu sunt oameni de luptă.

In careul advers, apărătorii nu uzează — de cele mai multe ori — posibilităţile lor technice de a împiedica marcarea unui goal.

Ci mai ales de însuşirile lor atletice.

Şi în această alternativă, care este cea mai comună, înaintarea este in inferioritate.

ECHIPA CEA MAI CALMA

Până în minutul 60 de joc, care a însemnat marcarea goalului, echipa cea mai calmă a fost Sportul Studenţesc.

Până la marcarea acestui goal, fără a domina teritorial, acţiunile studenţilor au fost mult mai clare şi judecate cu mult mai mult calm.

Abia după goalul marcat, s'a jucat mai dur şi brutal din dorinţa de a menţine şi a răsturna rezultatul.

Şi jocul acesta a stricat spectacolul.

RAPID ŞI-A GASIT FORMA

După trei înfrângeri, cari au însemnat în acelaşi timp trei clare dovezi a unei exasperante ineficacităţi, Rapid şi-a regăsit forma.

Au jucat clar, viguros, vioiu, cu acţiuni curate şi au păstrat această alură, dela început până la sfârşit.

După matchul, pe care l-a făcut eri F .C. Rapid, se poate afirma cu tot curajul că echipa feroviară este o echipă mare.

Calificativul este meritat în totul.

UN ACT DE CURAJ

Partida făcută de echipa Rapidului se datorează în mare parte şi jucători tineri introduşi în formaţie.

A fost un admirabil act de curaj acesta, şi a dat rezultatul aşteptat.

E drept, cel mai bun compartiment al echipei a fost linia de atac.

Partida făcută de compartimentul ofensiv este însăşi o consecinţă a modului cum a jucat linia intermediară.

Dar şi a jocului slab făcut de mijlocaşii timişoreni.

BOGDAN IN ECHIPA NAŢIONALA

Fără îndoială, cel mai bun înaintaş al Rapidului a fost Bogdan; atât în pregătirea acţiunilor cât şi în faţa porţii.

Până acum el a jucat mai bine în câmp şi a fost mai puţin periculos în faţa porţii.

Duminică a arătat că şi-a completat jocul şi că ia footballul mult mai în serios.

Rămâne să fie verificat şi dacă îşi va menţine această formă, trebue să fie neapărat extrema dreaptă a echipei naţionale în matchul cu Germania.

CHINEZUL N'A AVUT MIJLOCAŞI

Aşa cum am spus, jocul foarte bun al liniei de atac feroviare, se datorează nu numai unei valori proprii şi jocului liniei de mijlocaşi din spate.

In partida făcută de înaintarea Rapidului are o răspundere mare compartimentul ofensiv din faţă.

Timişorenii nu au avut mijlocaşi.

Prea uşori ei n'au putut corespunde.

Tripleta adversă şi mai ales Auer au fost tot timpul lăsaţi într'o libertate, care s'a arătat fructuoasă.

Dintre cei trei mijlocaşi timişoreni cel mai bun este Hoffman, care atunci când a avut mingia în picior a jucat destul de bine.

Este insuficient însă ca atac la om.

ŞOMAJ PE ARIPI

Inaintarea timişoreană a jucat prea închis.

Lipsită de Klimek, înlocuit cu Molnar, care joacă... fundaş, linia de atac nu a jucat decât în tripletă. Bajus şi Molnar n'au jucat de loc pe Cucula şi Maliţa, cele două extreme, cari din rarele acţiuni întreprinse s'au arătat jucători de reală valoare.

Fără acest şomaj forţat rezultatul poate era altul.

In orice caz nu înregistrau o înfrângeer la zero.

Presa germană consideră

Matchul Germania - Polonia constituie un trial, în vederea întâlnirii dela Bucureşti

Presa germană de specialitate se ocupă cu multă râvnă de matchul pe care-l va disputa Duminică, la Chemnitz, echipa naţională a Germaniei. Ziarele precizează că matchul cu Polonia nu interesează din punct de vedere al rezultatului, victoria germanilor apărând sigură pe teren propriu.

Ceeace scot toţi cronicarii de specialitate în evidenţă este amănuntul că după acest match se va şti echipa care va fi trimisă în România.

Cum matchul de la Bucureşti este privit cu multă seriozitate de forul german de specialitate, această grijă este explicabilă, naţionala noastră fiind categorisită ca un adversar de temut pe teren propriu.

Cert e ,deci, că dacă comportarea de Duminică a echipei germane nu va fi satisfăcătoare, la 25 Septembrie vom primi la Bucureşti un team cu totul remaniat.

Juventus a contestat pe Mihăilescu, iar Sp. Studenţesc pe... Brandabura

Două contestaţii neîntemeiate

Inainte de matchul cu Sp. Studenţesc, Juventus a contestat dreptul de joc al interului dreapta Mihăilescu, pretextând că formele de legitimare a susnumitului jucător n'ar fi în regulă.

Faţă de acest „banc" al juventiştilor, Sportul Studenţesc s'a gândit că n'ar fi rău să conteste şi ei dreptul unui jucător advers, iar „victima" şi-a ales-o în persoana lui Brandabura, unul din cei mai vechi jucători roş-albaştri.

Putem anticipa că ambele contestaţii vor fi respinse ca neîntemeiate.